Lietas Nr. 114002814
Lietas arhīva Nr. 105AA-0054-14/9

SPRIEDUMS

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnese referente E. Sudāre

tiesneses Dz. Apine un R. Liepiņa

Madonā, 2014.gada 11. augustā, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu **par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu,** sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 11. aprīļa spriedumu.

Noklausījusies tiesneses – referentes ziņojumu, pārbaudījusi lietas materiālus, apgabaltiesa

konstatēja:

2013.gada 19.septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk tekstā – Iestāde) jaunākais inspektors sastādījis /pers. C/ administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.PA955429 (turpmāk tekstā arī – Protokols), par Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.1. punkta prasību pārkāpšanu, proti, par to, ka 2013.gada 19.septembrī plkst.00:20 Siguldā, /pers. C/ vadīja automašīnu Subaru, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, pa Pulkveža

Brieža nama pagalmu no 80 nama puses Pulkveža Brieža ielas virzienā alkohola ietekmē, kas konstatēts ar alkometru Alcoquant 6020 Nr.A113120 ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 0,8280% promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asins bioloģiskajā vidē. Protokolā norādīts, ka atbildība par pārkāpumu paredzēta LAPK 149.[15] panta otrajā daļā.

2013.gada 20.septembrī, konstatējot, ka izdarīts Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 39.1.2.punkta pārkāpums, /pers. C/, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[15] panta otro daļu, saukts pie administratīvās atbildības, uzlikts naudas sods Ls 370,- apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem. Atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti. Kā apstākļi, kas atbildību pastiprina norādīts – 34.panta 1.daļas 2.punkts un 34.panta 2.daļa.

Nepiekrītot sākotnējam Lēmumam, /pers. C/ to apstrīdēja Iestādē, kas ar 2014.gada 22.janvāra lēmumu Nr.178 (turpmāk tekstā arī – Lēmums Nr.178) sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu, bet /pers. C/ sūdzību noraidīja.

Lēmumā Nr.178 Iestāde nonākusi pie secinājuma, ka iesniedzēja vaina konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Iestāde konstatējusi, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs administratīvā pārkāpuma protokolā norādītāja laikā un vietā atradās alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpotā gaisā

0,8280 % promiles. Administratīvā pārkāpuma protokolā PA955429 nostiprināts, ka konkrētā transportlīdzekļa vadītājs vadīja transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē.

VP RRP KPP PPP CPB jaunākie inspektori A.Eskis, R.Freimanis un A.Kleinbergs dienesta ziņojumos strikti un detalizēti norādījuši, ka transportlīdzeklis Subaru atradās kustībā un to vadīja vīrietis, kurš ieraugot ceļa policijas transportlīdzekli apstājas, izkāpa no transportlīdzekļa un devās pie jauniešu bara.

Iestāde piešķīrusi lielāku ticamību policijas darbinieku teiktajam, jo lietas materiālos nav apstiprinājies fakts, ka policijas darbinieki būtu personīgi pazīstami ar /pers. C/ un kādu personīgu motīvu dēļ, apzināti nepatiesi snieguši liecības par to, ka /pers. C/ ir vadījis transportlīdzekli alkohola reibumā. Turpretim vainīgajai personai, izraugoties šādu aizstāvēšanās taktiku, pastāv iespēja censties izvairīties no likumā paredzētās atbildības par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Lai gan policijas darbinieku liecības nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, lestādes ieskatā policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies tiem pildot dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Konkrētajā gadījumā

Iestādes rīcībā nav atrasti pierādījumi, kas norādītu, uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti A/pers. C/ administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Arī /pers. C/ nav norādījis uz apstākļiem, kas varētu būt par pamatu policijas darbinieku apzinātai nepatiesai ziņu sniegšanai. Iestāde nav konstatējusi arī policijas darbinieku iepriekšējo saistību ar /pers. C/ un līdz ar to vēlmi pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu. Turklāt administratīvā pārkāpuma lietas materiālos un policijas darbinieku dienesta ziņojumos nav konstatētas pretrunas.

Lēmumā norādīts, ka iesniedzējs iesniegumā iestādei norāda, ka faktu, ka viņš nav izdarījis administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PA955429 minēto pārkāpumu var apliecināt liecinieki, kuri atradās protokolā minētajā laikā un vietā. Sākotnēji šāda informācija netika sniegta, arī liecinieks/liecinieki sākotnēji nesniedza nekādus rakstiskus paskaidrojumus, proti, ka /pers. C/ nevadīja transportlīdzekli Subaru Impreza administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PA955429 norādītajā laikā un vietā.

Izvērtējot lietas materiālus, Iestāde guvusi pārliecību, ka /pers. C/ un lieciniekiem /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ bija iespēja pilnībā saskaņot savas liecības, līdz ar ko viņu paskaidrojumi nebūtu objektīvi ņemami vērā. Turklāt /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ varētu būt ieinteresēti lietas iznākumā par labu /pers. C/, kā arī viņu paskaidrojumos ir konstatētas pretrunas.

Iestāde atsaukusies uz lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PA 955429 norādītajiem apstākļiem, kas, saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 2. punktu un 34.panta otro daļu, pastiprina atbildību, proti, gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta, kā arī tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi. Iestāde norādījusi, ka transportlīdzekļa vadīšana alkoholisko dzērienu ietekmē, savā būtībā atzīstama par bīstamu CSN pārkāpumu sabiedriskajai kārtībai un drošībai uz ceļiem, turklāt pārkāpums izdarīts diennakts tumšajā laikā, kad redzamība ir apgrūtināta. Tāpat, /pers. C/ gada laikā ir vienpadsmit reizes administratīvi sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē.

Iestāde konstatējusi, ka /pers.C/ ir pamatoti piemērots naudas sods 370 latu apmērā, kas atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6. pantam konvertējams uz 526,46 *euro*. Savukārt par /pers. C/ izdarīto pārkāpumu likumdevējs kā papildsodu paredz obligātu transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz vienu gadu. Tāpēc piemērojot to, nav nepieciešams izdarīt lietderības apsvērumus.

Iestāde konstatējusi, ka lietā nav neviena objektīva, likumīga un pamatota iemesla, lai atceltu /pers. C/ piemēroto sodu.

2014.gada 21.februārī Gulbenes rajona tiesā saņemta /pers. C/ (turpmāk tekstā arī – sūdzības iesniedzējs) sūdzība, kurā viņš lūdzis atcelt lēmumu un izbeigt lietu.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka viņš uzskata, ka Iestāde savā lēmumā nav pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tāpēc izdarījusi nepareizus secinājumus. Pierādījumus Iestāde ir vērtējusi pretēji likuma prasībām - piedodot ticamību tikai vieniem pierādījumiem – policijas darbinieku liecībām, bet lecinieku /pers. J/ un /pers. K/, kā arī /pers. C/ sniegtās liecības ir tulkojusi neatbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem, kā arī sagrozījusi paskaidrojumos norādīto informāciju.

Ņemot vērā to, ka lietas izskatīšanas ilgums Iestādē sastādīja gandrīz četrus mēnešus (no 07.10.2013 līdz 22.01.2014), pastāv pamatotas šaubas par policijas darbinieku sniegto paskaidrojumu patiesumu, ka tās varētu būt saskaņotas

Pamatotas šaubas par dienesta ziņojumu patiesumu norāda arī inspektora R.Freimaņa apgalvojums, ka /pers. C/ ir piedāvājis kukuli 50 latu apmērā, tāpēc esot brīdināts par krimināatbildību. Šādas liecības ir pretrunā ar pārējo inspektoru liecībām, un norāda uz to, ka dienesta ziņojumi neatbilst patiesībai.

Sūdzībā norādīts, ka nav strīda par to, ka 2013.gada 19.septembrī A/pers. C/ atradās administratīvajā protokolā norādītajā vietā, bet gan strīds ir par to, vai A/pers. C/ ir vadījis transporta līdzekli, t.i., tas ir atradies kustībā un vai alkohola pārbaude ir veikta atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Sūdzībā norādīts, ka tā kā /pers. C/ transporta līdzekli nav vadījis, ko pierāda lietas faktiskie apstākļi, liecinieku liecības un pretrunas inspektoru dienesta ziņojumos, kā arī alkohola pārbaude nav veikta atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tad /pers. C/ ir nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Ar Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 11. aprīļa spriedumu noraidīta /pers. C/ sūdzība un atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2014.gada 22.janvāra lēmums Nr.178.

Pirmās instances tiesa, atbilstoši Latvijas APK 289[13]. panta trešajā daļā noteiktajam, atzinusi, ka apstrīdētā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to sīkāk pārvērtēt un vēlreiz analizēt. Tiesa, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzklausot liecinieku liecības, lietas dalībnieku paskaidrojumus, kopsakarā ar Lēmuma Nr.178 norādīto pamatojumu, secinājusi, ka Iestāde pareizi novērtējusi vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu. Tāpēc tiesa pievienojusies pārsūdzētā lēmuma motivācijai.

Tiesa spriedumā norādījusi, ka tā kā administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts par notikumu 2013.gadā, tiesa vadās pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 8.pantā noteiktā.

Lietā nepastāv strīds, ka /pers. C/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā bija alkohola reibumā, protokolā /pers. C/ veiktās pārbaudes rezultātiem piekritis. Lietā nav pierādījumu, ka /pers. C/ būtu iebildis par to, ka tiek pārbaudīts kā transportlīdzekļa vadītājs. Vadoties no administratīvā pārkāpuma protokolā un Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā fiksētajiem laikiem, atkārtotas verificēšanas sertifikāta Nr.A-2861V13, tiesa secinājusi, ka 2005. gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumi Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" ir ievēroti.

/pers. C/, pārsūdzot sākotnējo lēmumu, arī tiesas sēdē, noliedzis, ka transportlīdzekli vadījis. Tiesa nav pievērsusi ticamību /pers. C/ sniegtajam notikuma izklāstam sūdzībās un viņa paskaidrojumiem tiesas sēdē.

Tiesas rīcībā nav bijuši pierādījumu, ka /pers. C/ būtu cēlis jebkāda veida pretenzijas pie protokola sastādīšanas, vai pie jebkura cita dokumenta sastādīšanas šīs lietas ietvaros. Pretēji /pers. C/ tiesas sēdē paskaidrotajam, tiesa nav konstatējusi, ka pārkāpuma fiksēšanas laikā starp /pers. C/ un policijas darbiniekiem būtu bijusi kāda konfliktsituācija vai pastāvētu tādi apstākļi, kas traucētu /pers. C/ adekvāti uztvert notiekošo, adekvāti paust savu attieksmi par to, celt iebildumus par notiekošo. Tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas liecinātu, ka policijas darbinieki bija vai ir tieši vai netieši ieinteresēti lietas iznākumā personīgu vai kādu citu motīvu dēļ, uz tādiem faktiski arī nav norādījis /pers. C/.

Tiesa secinājusi, ka tiesas sēdē izvirzītā versija par to, ka /pers. C/ nav vadījis transportlīdzekli, un viņam nav bijusi iespēja iepazīties ar administratīvā pārkāpuma protokolu, nav dota iespēja celt iebildumus, radīta ar mērķi rast iespēju /pers. C/ izvairīties no administratīvās atbildības.

Spriedumā norādīts, ka /pers. C/ paskaidrojumi nonāk pretrunā ne tikai ar policijas darbinieku dienesta ziņojumos, liecībās norādīto, bet arī ar notikušā aculiecinieču /pers. J/ un /pers. K/ rakstveida paskaidrojumos norādīto, tiesas sēdē liecināto.

Tādējādi tiesa, vērtējot lietas pierādījumus, nonākusi pie secinājuma, ka /pers. C/ ir vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā.

Par Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 11. aprīļa spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. C/, lūdzot Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 11.aprīļa lēmumu, ar kura atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2014.gada 22.janvāra lēmums Nr.178., atcelt un izbeigt lietu.

Sūdzībā norādīts, ka no apstrīdētā iestādes nolēmuma izriet, ka lietā, kā viens no pierādīšanas līdzekļiem /pers. C/ alkohola koncentrācijas izelpojamā gaisā konstatēšanai ir SIA ,,KJ Serviss" izsniegtais atkārtotās vertificēšanas sertifikāts Nr.A-3440V13, kas apliecina, ka mērierīce AlcoQuant6020 Nr.A113120 ir vertificēta. No minētā vertificēšanas sertifikāta izriet, ka ierīce bija derīga lietošanai tikai 23.septembrī2013.gadā, t.i, 4 dienas pēc administratīvāpārkāpuma konstatēšanas.

Norādīts, ka tiesa nav ņēmusi vērā to, ka lietas izskatīšanas laikā tā arī netika apstiprināts fakts par reģistrēto izsaukumu, kas bija par iemeslu tam, kāpēc policijas ekipāža ir braukusi un iegriezusies tieši Pulkveža Brieža ielas 80.nama pagalmā, kas no brauktuves nav pārskatāms un redzams.

Tiesa bez jebkāda objektīva pamatojuma nav piedevusi ticamību ne A/pers. C/, ne liecinieču /pers. J/ un /pers. K/ liecībām, bet *„apriori"* ir atzinusi liecinieku /pers. R/, /pers. H/ un /pers. G/ liecības par ticamām, neskatoties uz to, ka lietas izskatīšanas gaitā tika konstatēts un pierādīts, ka lecinieku /pers. H/ un /pers. G/ dienesta ziņojumos sniegtā informācija par ziņoto pārkāpumu un izsaukumu uz Pulkveža Brieža-ielu 80, Siguldā nav patiesa, jo nav apstiprinājusies.

Apgabaltiesa, novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet /pers. C/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar APK 289.^{21} panta 2.daļu apelācijas sūdzība apgabaltiesā tiek izskatīta rakstveida procesā.

Latvijas APK 23. "a" nodaļas 289.^{13} panta 3.daļa nosaka - ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tā kā saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22} panta 1.daļu, apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa 23."a" nodaļas prasībām, šī iepriekš minētā likuma norma ir piemērojama arī apelācijas instances tiesā.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums par /pers. C/ vainu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pietiekošs un pievienojas pārsūdzētajā spriedumā norādītajai argumentācijai un savā nolēmumā to neatkārto.

Tiesa spriedumā vispusīgi izvērtējusi visus pierādījumus un pamatoti devusi priekšroku policijas darbinieku, kas tika nopratināti kā liecinieki, liecībām.

Strīds ir par to vai transportlīdzeklis atradās kustībā un to vadīja /pers. C/, pirms viņu aizturēja policijas darbinieki.

Liecinieki /pers. S/, /pers. G/, /pers. H/ tiesas sēdē apstiprināja apstākļus, kurus bija norādījuši savos dienesta ziņojumos. Liecinieks /pers. S/ pirmās instances tiesas sēdē apstiprināja, ka redzējis automašīnu Subaru mājas pagalmā „parkojamies", automašīna visu laiku atradusies liecinieka redzeslokā līdz pat brīdim, kad no automašīnas vadītāja vietas ir izkāpis jauns cilvēks, ko liecinieks tiesas sēdē atpazīst kā sūdzības iesniedzēju.

Liecinieks /pers. H/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka redzējis protokolā norādīto automašīnu kustībā pie 80 nama pagalmā. Vadītājs izkāpis no automašīnas un piegājis pie otras automašīnas Audi. Vadītājs visu laiku atradies policijas darbinieka redzeslokā, pagalms ir bijis pilnībā pārredzams. Transportlīdzekļa vadītājs iebildumus, pretenzijas pie dokumentu sastādīšanas un parakstīšanas nav izteicis.

Liecinieks /pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka atceras, ka transportlīdzeklis ir atradies kustībā pa pagalmu. Transportlīdzekļa vadītājs ir izkāpis no automašīnas, kolēģis vadītāju noķēris. Atceras, ka transportlīdzekļa vadītājs lūdzis neformēt dokumentus, piedāvājis policijas darbiniekiem naudu.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot liecinieku /pers. S/, /pers. H/, /pers. G/ liecības kopsakarā ar citiem pierādījumiem lietā, pamatoti vērtējusi minēto liecinieku liecības kā ticamas. Liecinieki liecības snieguši par apstākļiem, kas saistīti ar viņu dienesta pienākumu pildīšanu. Apgabaltiesai, tāpat kā pirmās instances tiesai, nav pamata apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti. Lietā nav

konstatēti apstākļi, kas

liecinātu, ka policijas darbinieki ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu vai kādu citu motīvu dēļ. Uz šādiem apstākļiem nav norādījis arī pats /pers. C/ ne sūdzībā pirmās instances tiesai, ne apelācijas sūdzībā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtajā daļā noteiktajam, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Arī apgabaltiesa, izvērtējot lietas materiālus un apelācijas sūdzībā minētos argumentus, nekonstatē, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā būtu pierādīts pretējais administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajam.

Kā nepamatots apelācijas sūdzībā vērtējams arguments, ka spriedumā nav vērtēts apstāklis, ka no mērierīces AlcoQuant 6020 Nr.A113120 vertificēšanas sertifikāta izriet, ka ierīce bija derīga lietošanai tikai 23.septembrī 2013.gadā, t.i. 4 dienas pēc administratīvā pārkāpuma konstatēšanas, jo no /pers. C/ pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē (tiesas sēdes protokols 2.lappuse) redzams, ka „strīds par mērījumiem nepastāv, sertifikāts ir". Bez tam, ka jau norādīts sūdzībā, pārbaudes izdarīšanas brīdī ierīce bija derīga lietošanai.

Nepamatots ir arī arguments, ka tiesa nav ņēmusi vērā to, ka lietas izskatīšanas laikā netika apstiprināts fakts par reģistrēto izsaukumu, kas bija par iemeslu tam, kāpēc policijas ekipāža ir braukusi un iegriezusies tieši Pulkveža Brieža ielas 80.nama pagalmā, kas no brauktuves nav pārskatāms un redzams, jo pirmās instances tiesa šo apstākli ir vērtējusi un atzinusi par nenozīmīgu attiecībā uz /pers. C/ vainas konstatēšanu, kam pievienojas arī apgabaltiesa. Minētais apstāklis nemaina lietā konstatēto, ka policijas

darbinieki redzēja konkrēto automašīnu kustībā un tās vadītāju /pers. C/ izkāpjam no automašīnas.

Tiesa, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, ir argumentējusi apstākļus kāpēc nav piedevusi ticamību ne A/pers. C/, ne liecinieču /pers. J/ un /pers. K/ liecībām. Tiesa šajā sakarībā ir nosūtījusi arī lēmumus Gulbenes rajona prokuratūrai, jautājuma izvērtēšanai par minēto lieciniecu atbildību attiecībā par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu. Apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas argumentiem arī šajā daļā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmās instances tiesas spriedums vērtējams kā pamatots un apelācijas sūdzība kā nepamatota.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar APK 289.^{12} panta 2.daļu, Vidzemes apgabaltiesa

n o s p r i e d a:

Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 11.aprīļa spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā nr. 114002814 atstāt negrozītu, /pers. C/, p.k. /personas kods/, apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts 2014.gada 11.augustā.

Tiesnese referente E.Sudāre

Tiesneses Dz.Apine

R.Liepiņa